

LYCKAN

Ej för fort

Martin Koch

De so - va än - nu i jor - den, de
blom - mor, som vi ska plocka, en
gång ska de vak - na med gläd - je, när
sol - vin - dar le - ka och loc - ka, när
kär - le - kens gyl - le - ne sol - ljus för
dig, du kä - ra upp - run - nit då står i sin fag - ras - te
blom - ning den lust - gård vi själ - va oss
vun - nit. Så tar jag dig till brud i vår för
lång - a, ri - ka kär - leks - år, ty lyc - kan kom - mer,
lyc - kan går, den som du äls - kar lyc - kan får.

De sova i våra hjärtan
de spåda, som vi ska ge livet —
de sova och drömma om våren,
då kärlekens liv blir dem givet.
Och därför bor undran och oro
i våra hjärtan och sköten,
och därför drömmar vi båda
om jublande kärleksmöten.
Så tar jag dig till brud i vår
för långa, rika kärleksår.
Ty lyckan kommer, lyckan går,
den som du älskar lyckan får.

De sova i våra drömmar,
de visor, som vi ska sjunga,
när våra små barn ska sova
i leende drömmar unga. —
Du kära, en gång ska du minnas
den sången, som nu förklungit —
när våra små barn blivit stora
och själva sin kärlek sjungit!
Så tar jag dig till brud i vår
för långa, rika kärleksår.
Ty lyckan kommer, lyckan går,
den som du älskar lyckan får.

Martin Koch